

Οσιακή κοίμηση Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος (Άγιος Λεόντιος Επίσκοπος Νεαπόλεως)

[/ Πεμπτουσία](#)

Γιατί κατ' αυτήν την ημέρα, κατά την οποίαν ο μακαρίτης έκαμε την αποδημία προς τον Κύριον απ' αυτή τη ζωή, κάποιος απ' αυτούς που ασκούν τον αγγελικό βίο και το σχήμα, ένας ενάρετος άνθρωπος Σαβίνος τ' όνομά του, κατοικώντας στην Αλεξάνδρεια στα λεγόμενα Φτερά του Κανώβου, βλέπει τον θεοτίμητο τούτον Ιωάννη να βγαίνει από το Πατριαρχείο του μαζί με όλο τον κλήρο που βαστούσε κεριά, και να πηγαίνει προς τον Βασιλέα, σαν να τον διέταξε κάποιος ευνούχος, λέγει, καμαριέρης, και μια κόρη σαν τον ήλιο, να τον υποδέχεται, όταν είχε βγει από την Πύλη του Πατριαρχείου - που σημαίνει τον χωρισμό από το σώμα του - και να τον κρατεί από το χέρι και να έχει γύρω στο κεφάλι της στεφάνι από ελαιόκλαδα. Αμέσως λοιπόν κατάλαβε ο όσιος Σαβίνος ότι εκείνη την ώρα από την Κύπρο, τους ρώτησαν οι μαθητές του κι' έμαθαν ότι ήταν αληθινή η οπτασία και μάλιστα από τα σχετικά με την κόρη, που τον κρατούσε από το χέρι. Γιατί ήταν παράδειγμα, καθώς ο ίδιος ο μακαρίτης διηγήθηκε, όπως ήδη εξιστορήσαμε στην αρχή της βιογραφίας του ότι έλαβε υποσχέσεις από την κόρη, που του φανερώθηκε, όταν ήταν νέος, και που του είπε ότι «αν με αποκτήσεις φίλη, εγώ θα σε εισαγάγω στον Βασιλέα», πράγμα που και έκαμε στ' αλήθεια.

Αλλά δεν είναι μονάχα απ' αυτό, που ὅλοι είχαν λάβει την διαβεβαίωση, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη του καὶ ἡ συμπόνια προς αὐτούς που ἔχουν ἀνάγκη τον εισηγάγε σ' ἐκείνους που εἶναι στη βασιλεία των οὐρανῶν, μα ὅτι κι' ἄλλος, που κατοικοῦσε στην Ἀλεξάνδρεια εἶδε ἐκείνη τη νύκτα, που οπτασιάστηκε κι' ὁ ὀσιος Σαβίνος, ὅλους τους φτωχοὺς καὶ ὀρφανοὺς καὶ χήρες να βαστοῦν ἐλαιόκλαδα καὶ να συνοδεύουν τον Πατριάρχη, που πήγαινε στην ἐκκλησία. Καὶ ὄχι μονάχα δύο ἢ δέκα ἢ ἑκατὸ διαβεβαιώσεις υπάρχουν, ἀπὸ τις ὁποῖες μαθαίνουμε καθαρά ὅτι ἀξιῶθηκε να συγκαταριθμισθεῖ μέσα στους ἁγίους ὁ αἰδιδμος αὐτός, ἀλλὰ ὅτι καὶ ἀπὸ ὅλες ἡ πιο φανερὴ ἔχει καταστεῖ ἡ ἐξῆς μία:

Μετὰ δηλαδή ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ, ἐνῶ τελούνταν ἡ ετήσια ὑμνωδία στον πολλές φορές ἀναφερθέντα ναὸ του παμμακάριστου Τύχωνος, ὅπου βρίσκεται θαμμένο καὶ το τίμιο σῶμα του ἐνδοξου Ἰωάννη, - κι ἡ ἱερά νυκτερινὴ μελωδία που τελούνταν ἦταν σε ἀνύμνηση τῆς ετήσιας γιορτῆς του συμμακάριστου του Πατριάρχη, του ἁγίου του θαυματουργοῦ, ἐννοῶ δηλαδή του Τύχωνος, στην ὁποία σαν να μετείχε κι' ὁ ἴδιος ὁ ὀσιώτατος Ἰωάννης, στην ἀγαλλίαση συγχρόνως καὶ στις χορωδίες των ὕμνων μαζί με τους λειτουργοὺς, κατὰ τρόπο ἱερό καὶ μυστικό - καὶ σ' αὐτούς ὅλους, σαν ἕνας φιλόστοργος πατέρας, που θέλησε να χαρίσει στα παιδιὰ του εὐλογία, την ὁποῖαν ἔχει ἀποκομίσει ἀπὸ τις παροχές καὶ δωρεές ἀπὸ τον Θεό, ξαφνικά ἔχυσε ἔξω ἀπὸ το μνήμα του την ἱαματικὴ εὐωδία των μύρων. Αὐτὴν,

αφού όλοι απολαύσαμε με πολλή ευχαρίστηση, αναπέμπουμε δόξα και μεγαλοπρέπεια στον Πατέρα και τον Υιό και στο Άγιον Πνεύμα, που δόξασαν τους αγίους τους με αιώνια δόξα τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.

Και κανείς, φιλόχριστοι, ας μην είναι άπιστος στην τέτοια θαυματουργία. Γιατί και μέχρι σήμερα μπορεί κανείς να δει σ' αυτήν την φιλόχριστη νήσο των Κυπρίων να βρίσκεται σ' ενέργεια σε πολλούς αγίους η τέτοια χάρη του Θεού και σαν από βρύσες να ξεχύνεται η ευωδία των μύρων από τα τίμιά τους λείψανα σε δόξα της αγαθότητας του Θεού, μα και σε τιμή των αγίων του, αλλά και σε προθυμία και ζήλο αγαθό των κατοπινών ανθρώπων, όπως, αφού ζήσουμε κατά μίμηση αυτών, αξιωθούμε κι' εμείς τις ίδιες τιμές από τον δίκαιο μισθανταποδότη Θεό. Ας γίνουμε λοιπόν, αγαπητοί, κι' εμείς εκπληρωτές των χριστιανικών πράξεων, που έχουμε περιγράψει πρωτύτερα, του αγίου τούτου πατρός μας Ιωάννη, και σαν πάροικοι και παρεπίδημοι που είμαστε σ' αυτή τη ζωή, ας θησαυρίσουμε στη μέλλουσα ζωή με την πλουσιοπάροχη ελεημοσύνη προς αυτούς που έχουν ανάγκη. Γιατί, κατά τον θεϊκό Απόστολο «αυτός που σπέρνει με ευλογίες, με ευλογίες και θα θερίσει», αντί των φθαρτών τα άφθαρτα, αντί των αισθητών κι' αυτών που βλέπονται, «αυτά που δεν τα είδε μάτι κι' αφτί δεν τα άκουσε και δεν ήρθαν στο νου του ανθρώπου, αυτά που ετοίμασε ο Θεός σ' αυτούς που τον αγαπούν». Αυτά είθε όλοι εμείς να επιτύχουμε με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, με τον οποίο μαζί με τον Πατέρα και το Άγιον Πνεύμα είθε να είναι η δόξα, η τιμή και η δύναμη τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Από το βιβλίο «Βίος του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος», του Αγίου Λεοντίου Επισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου, έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού.)